

V dalekém království

Zamyšlení kazatelky Marjuky Ostrovljanović k příležitosti Světové soboty uprchlíků 20. června 2020

„V dalekém království žil národ, kterému vládl dobrý král a dobrá královna. Oba milovali svůj lid a všichni byli se všemi zadobře. A tak žili šťastně až navěky. Konec.“

Znáte takové příběhy? Slýcháme o pohádkách, dalekých královstvích, kde je všechno tak, jak má být, a každý žije šťastně až navěky.

A co naše království? Co ten náš svět, ve kterém žijeme dnes? Pokud byste měli napsat příběh o tomto pozemském království, kde žijeme – ať se v něm nacházíte kdekoli – jak by vypadal? Jaká slova byste použili pro popis světa, ve kterém nyní žijete?

Já si nemyslím, že by to bylo království věčného štěstí. Stačí se podívat na zprávy a na události, které se dějí každý den po celém světě – uvidíme příliš mnoho příběhů sklíčenosti, ztrápených lidských životů. Naše království, svět, ve kterém žijeme, je odlišná realita. Žijeme ve světě hříchu.

Jak velmi důležité pro nás potom je číst biblická zaslíbení o budoucím království - dokonalém, nádherném, mírumilovném nebeském království. Tam, kde beránek a lev leží vedle sebe, kde nebude žádná bolest, žádné utrpení ani žádné slzy. Kde denním světlem bude Boží sláva – ó, jaké království to bude!

Teď ale žijeme v tomto pozemském království, které se zdá být tak šedivé a fádní v porovnání s tím budoucím nebeským. Jak nádherné je pak spatřovat záblesky tohoto nebeského království v Božím slově! Je fascinující, že tyto příležitosti k nahlédnutí do Božího království nenacházíme jen v knize Zjevení a v popisech nové země. Nebeské království najdeme také v jiných textech.

Nebeské království v Ježíši

Nebeské království je jako... hořčičné semeno! Nebeské království je jako... kvas! Nebeské království je jako... člověk, který zasel dobré semeno na svém poli! Nebeské království je jako... skrytý poklad, jako perla! Nebeské království je popisováno tolika podobenstvími a příběhy! Příběhy, které byly řečeny nejen proto, aby vysvětlily, jak bude jednoho dne nebeské království vypadat – ale jak může vypadat už teď. Bible se nám snaží říci, že Boží království funguje už nyní.

Naším nejbližším dotykem s Božím královstvím na této zemi je jeho vtělení: Ježíš. Bůh, který se stal člověkem a žil na této zemi. Nejenže hovořil o tom, jaké nebeské království je nebo bude, on byl Bohem na zemi. Žil nebeské království na zemi. Jaké tedy toto království bylo?

Svou práci a své poslání na této zemi Ježíš sám popisuje na počátku své služby. Ve 4. kapitole evangelia podle Lukáše je Ježíš v synagoze v Nazaretě a je mu podána kniha Izajáše, aby ji četl. Otevírá ji a čte specifický text. Vybral pasáž z 61. kapitoly Izajáše - konkrétní text popisující jeho poslání. Ježíš recituje Izajáše 61, kde se píše:

„Duch Panovníka Hospodina na mně spočívá,
abych nesl dobré zprávy ubohým.
Poslal mě ovázat srdce ztrápených,
vyhlásit svobodu zajatým
a propuštění spoutaným,
vyhlásit Hospodinovo léto milosti.“

To je pasáž z Izajáše, kterou sám Ježíš používá, aby popsal, jakou má práci. Zajímavý výběr textu! Starý zákon, obzvláště pak kniha Izajáše, obsahuje mnoho různých mesiášských zaslíbení, která Ježíš mohl použít. Proč si vybral toto?

Dobrá zpráva v Izajáši 61. kapitole

Podívejme se do Izajáše 61. Začátek kapitoly je obecně brán jako mesiášský text, protože má tolik podobností s texty z Izajáše hovořícími o služebnictví, které se také vykládají jako mesiášské a v mnoha místech odrážejí Ježíšovu službu.

Komu je text v Izajáši 61 napsán? V prvních verších to není jasně řečeno, ale text je zasazen mezi zaslíbení pro Izrael a jeho budoucí obnovení. Takový je kontext Izajáše. A pro Izraelity v exilu určitě byla zaslíbení svobody a volnosti skutečně relevantní. Tato zaslíbení jistě byla v tomto kontextu zdrojem útěchy.

Ale když Ježíš tento text používá, aby představil své poslání, najednou se poselství dostává blíže naší realitě. Najednou nás zajímá, jak Ježíš tento text naplňuje ve své službě na zemi a zda snad může takto pracovat i v našem životě.

První verš v 61. kapitole Izajáše říká, že přináší dobrou zprávu. Dobrou zprávu ubohým! Přináší dobrou zprávu těm, kdo žijí v okolnostech, které jim způsobují utrpení, okolnosti, jež rozhodně nejsou ideální. Přináší dobrou zprávu těm, kdo žijí v království hříchu! Jako ten svět, o kterém jsme právě přemýšleli – naše pozemské království hříchu.

Co je na této zprávě tak dobrého? První verš pokračuje: „Poslal mě obvázat srdce ztrápených.“ Úžasné zaslíbení! Kdo ještě nikdy nebyl ztrápený? Začíná to ztrápeným pláčem nad zklamáním nebo zraněním, pokračuje přes naše vztahy, selhání, falešné naděje, neštěstí v životě, až jsme nakonec ztrápeni myšlenkou to všechno opustit – v celém životě zažíváme trápení. A Ježíš říká, že jeho poslání je obvázat toto ztrápení, vyléčit zranění. To je skutečně dobrá zpráva.

Přišel, aby „vyhlásil svobodu zajatým a propuštění spoutaným“. Jak důležité bylo toto zaslíbení pro ty z nás, kteří byli kvůli své víře pronásledováni, zajati, nebo dokonce šli na smrt. A jak důležité je toto zaslíbení pro nás žijící v tomto světě, bojující v zajetí hříchu,

věznění svými vlastními vinami a svým selháním. Ježíš vyhláší svobodu a propuštění z tohoto zajetí! V Kristu je svoboda! Tato dobrá zpráva je i pro nás velmi aktuální.

„Toto je rok Páně!“ Toto je mesiášské zaslíbení svobody a uzdravení. Není se čemu divit, že si Ježíš vybral tento text! Tak dobře popisuje jeho službu, jeho uzdravovací službu, která osvobodila lidi od jejich strachu a z jejich duchovního otroctví. Není to právě ten důvod, proč Ježíše milujeme? On je ztělesněním Boží lásky, tím, kdo uzdravuje naše zranění a obvazuje ztrápené.

Spravedlnost pro utiskované

Izajáš dále ve druhém verši hovoří o pomstě: „a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny plačící“. Může nám to znít jako negativní myšlenka, ale ve skutečnosti není. Koncept pomsty je pro utlačovaného člověka velmi důležitý. Je to myšlenka na spravedlnost. Pokud vám někdo ukřivdil, je lidské volat po spravedlnosti! Je to volání každé lidské bytosti pod útlakem hříchu. Musíme trpět důsledky hříchu a toužíme po spravedlnosti! Myšlenka pomsty nebo spravedlnosti utěšuje plačící. Utěšovat se můžeme také tím, že zlo bude zničeno, smrt a Hádes již nebudou existovat! To je spravedlnost. A ta nás utěšuje, zatímco stále žijeme ve světě, kde má moc hřích.

Dále Izajáš barvitě líčí, jak se nárek plačících posluchačů promění v radost, jak se sklíčený duch obrátí k chvále. To je obraz věnce oslavy a oleje radosti místo popela a nářku. Je to zaslíbení lepší budoucnosti! Je to zaslíbení změny osudu.

Duby spravedlnosti

Třetí verš končí reakcí posluchačů, kteří to prožili a kteří slyšeli tu dobrou zprávu: „Budou je nazývat: Duby spravedlnosti, stromy, jež Hospodin zasadil, aby se na nich oslavil.“

To je velmi zajímavý obraz! Duby spravedlnosti. Ti, kdo přijímají tuto Boží milost, jsou jako stromy, jsou jako les.

Co si v lese nejvíce užíváte? Je to měkká cesta pod vašimi nohama, která je pokrytá vlhkými listy, či tmavá půda vonící po životě? Je to čerstvý vzduch, který produkují stromy okolo vás, poskytující stín, chránící vás před horkým sluncem nebo deštěm? Je to osvěžující zelená barva, která oživuje váš zrak, která je inspirací pro vaše myšlenky a hovoří o růstu a nové naději? Čeho si v lese nejvíce užíváte?

„Budou je nazývat: Duby spravedlnosti.“ „Spravedlnost“, v hebrejštině „Zedek“. Toto slovo má mnoho významů. Popisuje to, co je správné, dále pak poctivost, rovnost, spravedlnost a zdar. A ti, kteří přijímají Boží milost, tu Ježíšovu službu, jsou jako mocné stromy – duby, les spravedlnosti.

Studie ukázaly, že trávení času v lese může být pro zdraví neuvěřitelně prospěšné. Má to jak fyzické, tak i psychické zdravotní přínosy. Teď si představte les Boží spravedlnosti!

Vdechování správnosti, čestnosti, rovnosti, spravedlnosti. Blaho ve všech aspektech a myslech slova! Takový je obraz lidí obdařených Boží dobrotou. Jsou zasazeni Hospodinem! A odrážejí jeho slávu. Chtěli byste se do takového lesa podívat?

My, kdo jsme zakusili ve svých životech Boží dobrotu, my, kdo jsme slyšeli Ježíšova slova a byli svědky jeho moci v našich životech, máme odrážet Boží slávu okolo nás. Byli jsme zasazeni, abychom byli lesem, abychom přinesli „Zedek“ – správnost, čestnost, spravedlnost, blaho do svého okolí. Toto je Izajášova verze, jak vypadá nebeské království zde na zemi! Nebeské království... je jako les spravedlnosti. A my jsme byli povoláni, abychom byli tímto lesem.

Jsme povoláni, abychom byli lesem spravedlnosti

Slyšíme příběhy o různých královstvích na této zemi. Skutečné příběhy válek, utrpení, útlaku, hladu, chudoby. Ještě nejsme u šťastného konce. Víme, jaký tento svět je. Také slyšíme a vidíme lidi okolo nás, lidi se ztrápeným srdcem. A právě pro tyto máme být lesem spravedlnosti, lesem blaha! Být součástí nebeského království tím, že vytvoříme jeho část zde na zemi. Nemusíme vždy cestovat do dalekých zemí, abychom to mohli udělat. Co kdybychom pomáhali lidem, kteří přicházejí k nám? To není vzdálený úkol. Je to přímo před našima očima. Žijeme v uprchlické krizi. Jsme uprostřed toho všeho lesem spravedlnosti a blaha? Nemusíme být princem ani princeznou, abychom mohli mít vliv a postavit toto království. Vy i já můžeme začít svým vlivem: postavit se jako dub a přinášet nebeské království potřebným.

Hlavní částí Ježíšova poslání na této zemi bylo vzít na sebe náš hřích a zemřít za nás, abychom v něm mohli mít život. To je dobrá zpráva. Ale Ježíš skutečně žil na naší planetě a ukázal nám záblesk toho, jaký je Bůh a jaké je jeho království. Přinesl dobrou zprávu ubohým, ovázal srdce ztrápených, vyhlásil svobodu zajatým a propuštění spoutaným. Nejsme povoláni, abychom naplnili přesně stejné povolání jako Ježíš, to nemůžeme. On je tím jediným, skrze koho jsme zachráněni. Můžeme ale odrážet jeho dobrotu, můžeme zde na zemi rozšiřovat jeho království. Můžeme přinést dobrou zprávu ubohým, můžeme ovázat srdce ztrápeným, vyhlásit svobodu zajatým a propuštění spoutaným. Můžeme potěšit ty, kdo naříkají.

Existuje mnoho způsobů, jak to udělat. V této uprchlické krizi můžeme pomoci prakticky, můžeme být Ježíšovým rukama a nohama. Můžeme nabídnout svůj čas, peníze, dovednosti, svou přítomnost. Někdy je jen potřeba, abychom tam byli. Abychom měli otevřené uši, abychom se spřátelili, poznali se, zasadili semínko nebeského království a sledovali, jak roste. Kdoví, možná díky tomu také začne růst v nás samotných!

Přijď jeho království!

Bude to slavný den, až se nebeské království zjeví, až uvidíme Ježíše tváří v tvář. Až nám setře každou slzu z očí a první věci pominou. Bude to úžasný den! To bude naše „a byli

šťastní až navěky“. Zatímco ale čekáme na vyplnění těchto podivuhodných zaslíbení, nemusíme jen sedět a pozorovat. Toto nebeské království můžeme budovat tady a teď! Můžeme odrážet Ježíšovu dobrotu a slávu okolo nás. Můžeme být pro lidi v našem okolí lesem spravedlnosti. Dostali jsme ochutnávku toho, jak bude nebeské království vypadat. Tak jej zasejme a sledujme, jak okolo nás roste!

„Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi.“ Co kdybychom se to jen nemodlili, ale také udělali! Pak by to nebylo jen přání, vzdálený sen nebo věta na konci modlitby. Bůh chce, abychom z toho udělali skutečnost! Přijď jeho království. Staň se jeho vůle jako v nebi, tak i na zemi.